

**З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ
ДОКТОРА ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК,
ПРОФЕСОРА
ДРОГОБИЦЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ЛЕОНІДА ВОЛОДИМИРОВИЧА
ОРШАНСЬКОГО**

Народився Леонід Оршанський в м. Дрогобичі. Після здобуття середньої освіти поступив на факультет підготовки вчителів трудового навчання у стінах Франкового освітнього Храму в Дрогобичі.

Як що б у трудовій біографії не пересічної особистості, людини високих помислів і конкретних дій Леоніда Оршанського була б лише сторінка невтомної праці трудового навчання Зимівецької основної школи, що на Сколівщині то цього б вистачило, щоб глибоко поважати його творчі пошуки в царині педагогіки. Відтак – армійська служба, а після неї – повернення до рідного осередку – факультету підготовки вчителів загально-технічних дисциплін та праці (нині – інженерно-педагогічного). Його неоцінену роль у підвищенні авторитету плеканні національних традицій і звичаїв. У тім Леонід Оршанський володіючи вагомим потенціалом ділових рис, високим емоційним інтелектом, особливим магнетизмом, доброзичливим ставленням до світу пішов значно далше.

Упродовж 80 – 90-их рр. він минає усі щаблі професійного зростання – від лаборанта кафедри до її керівника. Зрозуміло, Леонід Оршанський зримо примножив кращі її традиції. Цьому передували пошуки можливості для самовираження. У цьому сенсі корисним було дворічне стажування у Науково-дослідному інституті педагогіки України (1987 – 1989) в м. Києві. Тут зміцнилися його зацікавлення національною ідентичністю української культури з проекцією на народні художні ремесла. Справжнім одкровенням для Леоніда Оршанського стала краса традиційного українського орнаменту та його усебічне вивчення. Оскільки його завжди бентежила сила художнього таланту, хист створювати вироби високої мистецької вартості, то він обрав тему для наукового пошуку – дослідження саме методики викладання декоративно-ужиткового мистецтва на уроках трудового навчання та в позаурочний час.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Що ж, мрія невдовзі збулася: на 1991 рік припав успішний захист кандидатської дисертації “Трудове виховання підлітків у процесі занять народними художніми промислами”. І це не дивно, бо в основу концептуально новаторської роботи лягли результати численних експедиційних розвідок, що вели одержимого науковця стежками до таких визначних осередків Гуцульщини, як Косів, Соколівка, Яблунівка, Шешори, Космач, Вижниця. На її сторінках зібрано й належним чином систематизовано значний теоретичний та емпіричний масив, який у подальшому дозволив успішно зреалізувати ідею художньо-трудової підготовки майбутніх учителів трудового навчання.

Перу Леоніда Оршанського належить низка вагомих монографічних праць, зокрема: “Технологія художньої обробки деревини” (2001); “Основи гуцульського художнього деревообробництва” (2002); “Технологія ручного художнього ткацтва” (2005); “Художні ремесла в школі” (2007); “Традиційний український орнамент: методика навчання” (2008); “Художньо-трудова підготовка майбутніх учителів трудового навчання” (2008); “Писанкарство, вишивка та різьблення в школі: орнаментика і технологія” (2010); “Таємниця українського орнаменту” (2011); “Готфрід Земпер та художньо-промислова освіта Західної Європи й України” (2011) та ін. Студенти навчаються за курсом його лекцій, виданим під назвою “Професійна педагогіка” (2007).

І ось, либонь, найвища сходинка, яку подолав Леонід Оршанський, коли 2009 року захистив докторську дисертацію на тему: “Теоретико-методичні засади художньо-трудової підготовки майбутніх учителів трудового навчання”. Це сталося перед солідною спеціалізованою вченою радою Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова в Києві.

Його статус професора – це статус і глибоких знань і вміння бачити перспективи, справі, якій присвятив своє життя і зв’язок з молоддю не одне десятиріччя плекав як майбутню еліту нації.

За редакцією Л. Оршанського побачила світ низка навчально-методичних видань для нової спеціалізації “Декоративно-ужиткове мистецтво”. Ним написані змістовні праці, які отримали гриф МОН України. Це – навчально-методичні посібники “Технологія художньої обробки деревини”, “Основи гуцульського художнього деревообробництва”, “Традиційний український орнамент”, “Художні ремесла в школі”, “Золота скриня” (для класів і шкіл за кордоном) та ін.

Його життєве кредо: творити, навчати, виховувати на благо Вітчизни та її процвітання.

Бажаємо вельмишановному Леоніду Оршанському міцного здоров’я, успіхів та творчого довголіття.

Нехай щастить завжди та всюди і хай Бог благословляє усе Ваше подальше життя!

Від редакції журналу “Молодь і ринок”

Головний редактор

Мирон Вачевський

